

Na podlagi 16. člena samoupravnega sporazuma o načinu združevanja in uporabe sredstev namenjenih za uresničevanje skupnih interesov in potreb v krajevni skupnosti

sklenejo

krajevne skupnosti v občini Ljubljana Center

SPORAZUM

O kriterijih za solidarnostno reševanje potreb krajevnih skupnosti

1. člen

S tem sporazumom krajevne skupnosti urejujejo način uporabe solidarnostnih sredstev za reševanje prioritarnih programskih nalog v posameznih krajevni skupnosti.

2. člen

Sredstva za solidarnostno reševanje prioritarnih programskih nalog v krajevnih skupnostih se formirajo v skladu z določbami 12. člena (20 odst.) samoupravnega sporazuma o načinu združevanja in uporabe sredstev namenjenih za uresničevanje skupnih interesov in potreb v krajevni skupnosti (v nadaljnjem besedilu: samoupravni sporazum).

3. člen

Podpisniki tega sporazuma pooblašajo odbor za spremljanje in izvajanje samoupravnega sporazuma (v nadaljnjem besedilu: odbor), da v skladu s kriteriji tega sporazuma rešuje vloge za dodelitev sredstev za solidarnostno reševanje pomembnih programskih nalog.

Odbor sprejema svoje odločitve s soglasjem vseh krajevnih skupnosti, pri čemer se po potrebi s poslovnikom predpiše način pridobivanja soglasja.

4. člen

Vloga za solidarnostna sredstva mora vsebovati: temeljit opis programske naloge, njen namen in pomen za razvoj krajevne skupnosti, finančni predračun in rok izvedbe.

Krajevne skupnosti pošljejo svoje vloge najkasneje do 31. 12. tekočega leta za naslednje leto. Nujne vloge, ki izhajajo iz kontinuiranega planiranja, odbor tekoče rešuje s soglasjem v smislu drugega odstavka 3. člena.

5. člen

Odbor pri obravnavanju vlog krajevnih skupnosti upošteva:

- družbeno pomembnost izvajalne naloge, ki mora biti usklajena s programom razvoja krajevne skupnosti;
- da je krajevna skupnost tudi sama zagotovila del sredstev za uresničitev programske naloge, pri čemer se upošteva tudi višina njenega prispevka;
- materialno škodo, ki bi nastala, če se programske naloge ne bi opravile v predvidenem roku;
- dosedanje stopnjo razvoja in se z uresničevanjem programskih nalog s pomočjo teh solidarnostnih sredstev v čim večji meri zagotovi čim enakopravnejši položaj delovnih ljudi in občanov v vsaki krajevni skupnosti občine Ljubljana Center;
- višino razpoložljivih sredstev za solidarnostno prelivanje;
- število zaposlenih na območju krajevne skupnosti, katerih bivališče je izven krajevne skupnosti;
- druge pomembne okoliščine, ki opravičujejo solidarnostno prelivanje.

6. člen

Če v koledarskem letu ni zahtevkov za solidarnostno prelivanje sredstev, se polovica zbranih sredstev iz tega naslova porazdeli vsem krajevnim skupnostim po kriterijih samoupravnega sporazuma, druga polovica pa se prenese v naslednje leto.

7. člen

Odbor prouči vloge ter sestavi prioritarni vrstni red predlaganih programskih nalog, pri čemer upošteva določbe 5. člena tega sporazuma, določi višino solidarnostnih sredstev za kritje celotnega ali delnega zneska za predloženo programsko nalogo.

8. člen

Krajevne skupnosti, ki so dobile solidarnostna sredstva, so dolžne vsakoletno predložiti odboru za obračun porabljenih sredstev v dokumentacijo, ob koncu izvedene programske naloge pa obračun z dokumentacijo za vsa dobljena solidarnostna sredstva za izvedbo konkretne programske naloge, za katero so bila sredstva dodeljena.

9. člen

Odbor imenuje komisijo, ki preverja obračune potrošenih solidarnostnih sredstev v krajevnih skupnostih in po pregledu predloži odboru posebno poročilo.

10. člen

Če komisija ugotovi, da solidarnostna sredstva niso bila trošena namensko, sprejme odbor sklep o vrnitvi tistega dela solidarnostnih sredstev, ki so bila uporabljena v druge namene.

11. člen

Udeleženci tega porazuma lahko sprožijo za zaščito svojih pravic zaradi kršitve tega sporazuma ali v zvezi z uresničevanjem spor pred pristojnim samoupravnim sodiščem.

12. člen

Sporazum sprejme svet krajevne skupnosti, ki pooblasti svojega predstavnika, da ga podpiše.

Podpisniki tega sporazuma prejmejo izvod podpisanega sporazuma.

Uresničevanje frontnega sestava in vloge SZDL v KS Tabor

Skupno reševanje

V sredo, 15. decembra 1976, so se zbrali v KS Tabor delegati 34 delovnih organizacij, da bi na osnovi statutarne dogovora s ciljem uresničevanja frontnega sestava in vloge KK SZDL ustanovili Svet delegatov OOS v KS Tabor. Ustanovne seje se je udeležilo 26 delegatov.

V uvodni besedi je predsednik občinskega sveta sindikata tov. Milan Draksler poudaril, da z ustanavljanjem Sveta delegatov OOS v krajevni skupnosti uresničujemo delovni ljudje ustavna načela in načela zakona o združenem delu, da se v KS združujejo interesi delovnih ljudi in občanov. Predsednik KK SZDL, tovariš Jože Bertonec pa je orisal problematiko in program razvoja krajevne skupnosti Tabor, v kar se delovni ljudje iz delovnih organizacij s Svetom delegatov

OOS neposredno vključujejo. Ob tem je poudaril, da doslej ni bilo še dovolj tesne povezave med KS in združenim delom, kar pa vsekakor lahko pričakujemo ob pomoči Sveta delegatov. Neposredne naloge delovnih ljudi iz združenega dela pa je vsekakor izpopolnitev delegatskih mest v zboru delegatov, vključevanje v programiranje v KS, sodelovanje na področju reševanja interesov in potreb krajanov po stanovanjskih potrebah, potrošniških interesih, varstvu okolja

itd.

Po uvodnih besedah so delegati pristopili h konstituiranju Sveta ter so izvolili za predsednika sveta tovariša Miro POTOČNIK, predstavnik Kartonažne tovarne Ljubljana, za podpredsednika pa tovariša Alfonza VOGRINCICA, predstavnik UNIS-ROG, TOZD Kolesna proizvodnja ter 10-člansko delegacijo za konferenco SZDL. Po izvolitvi vodstva Sveta so se dogovorili, da bodo na prvi delovni seji obravnavali tudi delovanje predstavnikov združenega dela v samoupravnih organih KS, da bi tako tvorno delovali na področju povezovanja KS in združenega dela.

Ob zaključku ustanovne seje so podpisali SPORAZUM O USTANOVITVI SVETA DELEGATOV OOS NA OBMOČJU KS TABOR.

France Tomše

Sporazum o solidarnostnem reševanju potreb krajevnih skupnosti

V enotni sindikat

Januarja 1976 je bil sprejet samoupravni sporazum o načinu združevanja in uporabe sredstev namenjenih za uresničevanje skupnih interesov in potreb v krajevni skupnosti. Ta samoupravni sporazum pa pooblašča krajevne skupnosti, da sklenejo poseben sporazum za realizacijo načel solidarnosti in uporabe sredstev za solidarnost.

Oktober so v odboru za spremljanje in izvajanje samoupravnega sporazuma oblikovali delovno skupino, ki je pripravila osnutek takšnega sporazuma. Ta osnutek je bil posredovan vsem krajevnim skupnostim, da razpravljajo o njem in dajo pripombe. Pripombe so bile upoštevane pri izdelavi predlo-

ga, ki je bil posredovan Svetom KS, ki so ga sprejeli in tudi določili pooblaščenca za podpis.

S tem sporazumom skušajo krajevne skupnosti v občini Ljubljana Center zagotoviti čim enakopravnejši položaj delovnih ljudi in občanov v vseh krajevnih skupnostih občine Ljubljana Center. S temi sredstvi se bodo izvajale pomembne programske naloge, ki jih KS ne bi mogle samo z lastnimi sredstvi izvesti, so pa nujne, da bi bile osnove za delo v vseh krajevnih skupnostih enake.

V torek, 14. decembra 1976, so se v prostorih KS Ajdovščina zbrali vsi člani odbora za spremljanje in izvajanje samoupravnega sporazuma in vsi

pooblaščenki KS na slavnostni seji. Pooblaščenki predstavnik Svetov KS so podpisali SPORAZUM O KRITERIJIH ZA SOLIDARNOSTNO REŠEVANJE POTREB KRAJEVNIH SKUPNOSTI. Uvodni nagovor je imel predsednik odbora tov. Janez ŠKULJ, ki je poudaril pomembnost odločitve, da krajevne skupnosti s tem sporazumom in načinom razdeljevanja sredstev za solidarnostno prelivanje skušajo zagotoviti nemoten in enakomeren razvoj vseh krajevnih skupnosti.

Po slavnostnem podpisovanju so predstavniki KS dobili podpisan dokument, ki omogoča samoupravno reševanje pomembnih programskih nalog.

France Tomše

Pogovor z Vladimirjem Šenkom-Gabrom, predsednikom Zveze združenj borcev NOV občine Ljubljana Center

Po treh desetletjih

● V mislih imam Ljubljano iz tistih prvih dni svobode. Zastave, cvetje, smeh, solze sreče v očeh, zmagovalna partizanska pesem. Od takrat so minila dobra tri desetletja in kaj ugotavljate zdaj, kot predsednik občinske ZZZB NOV? S kakšnimi uspehi in s kakšnimi problemi se srečujete? So nekdanji borci še vedno delovno zagnani, kot so bili v času borbe in v prvih letih po vojni? Ali morda ugotavljate, da je del teh odpadel?

V občini Ljubljana-Center je 4500 organiziranih članov ZB. Približno 20 odst. pa je neorganiziranih. Zveza si prizadeva, da bi skrbela za vse enako, za tiste ki so in za tiste, ki niso organizirani. Težave s katerimi se srečujem kot predsednik, so združene predvsem s samimi borci. Medvojno življenje je mnogim zrahljalo zdravje in ne nazadnje so tu tudi leta, ki prinašajo svoje težave Zveza skuša reševati zdravstvene, socialne, stanovanjske in druge probleme in z zadovoljstvom lahko rečem, da smo imeli pri tem, vsaj v občini Center, veliko uspehov. Več ali manj smo rešili vsa stanovanjska vprašanja borcev. Veliko smo storili na področju zdravstvene zaščite naših članov, skrbeli smo za njihovo rekreacijo, pri čemer moram dodati, da nam je družba zvesto stala ob strani. Skupščina občine nas je vsestransko podpirala in nam pomagala.

● Gaber je vaše ilegalno ime in s tem imenom so povezane tudi mnoge partizanske akcije. ki ste jih iz-

vedli z velikim uspehom. Pri tem mislim še posebej na razne pohode po partizanskih poteh, pri čemer je bila vaša vna dva krat pomembna, saj ste s tem v mladih oživljali tisto težko pot, ki so jo med vojno prehodili njihovi predniki, nekdanji borci. Kaj vas je vzpodbudilo k takim akcijam?

Na partizansko pot sem stopil, ko sem bil že v zrelih letih. Med mladimi borci, ki so imeli 20, pa tudi samo 17 ali 16 let, je bilo le malo takih, ki bi že krepko prestopili tretje desetletje svojega življenja. Sam sem, pri svojih 37 letih, dejansko veljal za starejšega partizana. In ker sem bil hkrati komisar bataljona, kasneje komisar brigade, sem bil že v času borbe povezan z mladimi. Zaupana mi je bila skrb za vzgojo njihove politične zavesti. Torej ni bilo nič novega, če sem se tudi v povojnem času posvetil vzgoji mladih in prepričan sem, da je ta zdajšnji mladi rod enako dober, kot je bil tisti, ki je preživel svojo mladost v letih 1941 in 1945, le da je bil takratni čas drugačen od današnjega. Če pri tem omenim samo akcije iz zadnjega časa: za Kozjansko, za Brkinje, za Posočje. Mladi so bili vedno pripravljeni sodelovati. Se več! V Zvezi smo bili nemalokdaj v resni dilemi, ker se je prijavilo k delovnim akcijam veliko več mladih, kot smo jih mogli sprejeti.

● Kot star ljubljanski aktivist ste spoznali vrsto sodelavcev. Ste imeli pri organiziranju raznih akcij,

bolj vnete sodelavce med mladimi, ali so bili v prvi vrsti vaši pomočniki nekdanji soborci?

Na to vprašanje bom odgovoril zelo kratko. Med svoje vnete sodelavce prištevam tako stare soborce kot tudi mlade. Seveda pa je na obeh straneh mogoče najti odpadnike; take, ki stojijo ob strani

● In če se dotaknem vašega medvojne dela, vaših medvojnih akcij, ki ste jih izvedli in pri katerih prav gotovo ni zadostovala le vaša zdajšnja delovna vna, pač pa je bilo nemara čestokrat na tehničarji tudi vaše življenje. Ste pri vseh teh akcijah kdajkoli občutili strah pred smrtjo? Katere akcije se spominjate z največjim ponosom in zadovoljstvom?

Akcija, ki mi je šla (kot bi temu lahko rekel) do mozga, sega v čas pred mojim vstopom v edinico. Bilo je leta 1942, ko smo štirje poštni uslužbenci, od narodne zaščite dobili nalogo, da na podstrešje glavne pošte prinesemo mitraljez in ga tam zazidamo, da bo na razpolago v slučaju, če bi prišlo do uličnih bojev. Akcija ni bila lahka, kajti na glavni pošti je stalno stražila četa italijanskih vezistov, katerim je delala družino petnajstčlanska skupina fašistov in vsi uslužbenci, ki smo prihajali ali pa odhajali iz poslopja glavne pošte, smo bili pod stalno kontrolo. Kako torej izpeljati nalogo. Za nameček vsega smo imeli že takoj na začetku smolo. V mizarski delavnici, v koležiji na Gospodarski cesti, kjer je bil za-